Anul VI. No. 11. Preţul unui număr 2 Lei Reghin, Rusaliile 1930.

Sămănătorul

Redactor responsabil:
Simeon Rusu
Redacţia: Piaţa Regele Ferdinand 12
Administraţia: Piaţa Regele Ferdinand 56

FOAIE CULTURALĂ-POLITICĂ
Apare la 1, 10 şi 20 a fiecărei luni
sub conducerea unui comitet

PREŢUL ABONAMENTULUI:
Pentru instituţii şi autorităţi anual . . . 200 Lei
Pentru particulari { anul întreg . . . 100 Lei; jumătate de an . . 60 Lei; trei luni . . . . 30 Lei

Limbi de foc

Cu suirea sa la cer, Iisus nu şi-a uitat turma. El şi-a ţinut promisiunea. A condus-o pe calea adevărului, însă fiarele înconjurătoare, cu rânjetul lor înfiorător, făceau ca apostolilor sa le scadă din ce în ce îndrăzneala în faţa lumii.

A trebuit să vină un ce întăritor, la îmboldul căruia predicatorii Cuvântului divin să păşească hotăriţi şi fără frică în mijlocul fiarelor.

Şi-a venit, spiritul în chipul limbilor de foc, s'a coborît în sufletul fiecărui apostol. L-o oţelit pentru luptă, i-a dat priceperea tuturor limbilor şi l-a pornit la drum.

Şi astăzi, după nouăsprezece veacuri trecute, turma e la fel de împrăştiată, ca atunci la pogorîrea limbilor de foc asupra apostolilor. Şi se destramă pe zice ce merge tot mai mult, pentrucă Cuvântul divin, baza moralei universale, nu mai este predicat cu ardoarea şi convingerea acelor zile, când Petru după o singură cuvântare a trebuit în aceiaş zi peste 3000 de oameni.

Grijile lumeşti preocupă din ce în ce mai mult pe păstorii sufletelor. Mulţi dintre ei consideră preoţia ca o slujbă, din care trebue să trăiască. Uită că preoţia este o taină, este o chemare a celor aleşi să conducă poporul la fericirea veşnică. Şi ca urmare, credincioşii trec, dela o confesiune la alta, pentrucă credinţa lor în care s'au născut, nu le este cristalizată, întărită, de cei chemaţi s'o facă.

Vezi pe preot, ca pe orice laic, bătând la uşa judecătoriilor, jurând pentru cauze de nimic, certându-se cu creştinul adversar şi plecând.

Ce prestigiu poate să aibă acesta în faţa creştinilor? Dar ce zice Sf. Scriptură despre ceartă, despre jurământ, etc?

Un evreu, care şi ţine legea, nu jură orice i-ai face; un preot, nu trebue silit, că joară.

Şi câte stări de lucruri şi mai dureroase există la conducătorii turmei creştine; e de mirat dacă trec atâţia creştini la diferite secte ce-au năvălit în ţară mai ales după războiu?

Limbile de foc căzute asupra Apostolilor acu-s 19 veacuri, ar trebui să întărească în fiecare an spiritele învăţătorilor scripturei dumnezeeşti şi lăpătând grijile lumeşti să conducă noroadele pe calea mântuirii.

(sr.)

Recordul mondial obţinut de România la Lipsca

Ziarul „Cuvântul" din 4 Iunie c. publică un articol de mare importanţă pentru regiunea noastră. Il dăm în întregime:

„După cum se ştie, anul acesta are loc la Lipsca o expoziţie internaţională de vânătoare şi blănuri, între 1 Iunie şi 1 Septemvrie, la care România a fost oficial şi niţel cam într'o doară invitată să participe!

Ceeace ea însăşi a acceptat într'o doară, sceptică şi indolentă ca întotdeauna faţă de asemenea mişcări.

Numai aşa se explică poate alocarea unei sume infime care s'a dat pentru o propagandă naţională de o atât de mare însemnătate — şi tergiversarea inconştientă, dar voită, a oficialităţii, ca şi toate diferitele şicane ce organizatorii au întâmpinat pretutindeni în ţară, dela ministerul de finanţe până la ultimul expeditor particular sau fotograf al ministerului de domenii, plătiţi toţi dealtfel cu bani grei!

Dar împrejurările şi soarta acestei ţări au fost mai prielnice decât voinţa umană. Şi astfel s'a întâmplat minunea la care nu s'a putut aştepta nici-unul din „opozanţii" din ţară, avizi de comisioane şi stăpâniţi de o invidie strâmtă, care viza nu succesul obţinut, ci plimbarea în sfrăinătate!

Expoziţia internaţională de vânătoare dela Lipsca a fost grandios şi din vreme organizată, prevăzută cu un aparat administrativ formidabil şi condusă cu o disciplină germană, de fier. La această expoziţie lua parte toată ţările, inclusiv America, debursând sume colosale de valută forte şi expediând un material muzeal imens. A fost un gest eroic şi cam desechilibrat din partea României, ţara săracă şi cu pretenţii, să participe la dânsa, lucru care a fost privit foarte sceptic de către concetăţenii noştri zeloşi, cari s'au grăbit să-l împiedece cu tot felul de râs ca la Barcelona.

Este singura explicaţie pe care o putem atribui indolenţei lor, care altfel ar rămâne un simplu act criminal, întreptat împotriva patriei, ca atâtea altele.

Norocul nostru a fost dublu: mai întâi este inspectorul general al vânătoarei, d. consilier G. Nedici, înconjurat de o mână de oameni de treabă; al doilea este muzeul de vânătoare, aproape unic in Europa. din care s'au expediat piesele cele mai preţioase (trei vagoane), restul materialului muzeal (un vagon) fiind particular. Protocolul cerea ca, înainte de deschiderea expoziţiei, un juriu de onoare internaţional să clasifice secţiunile şi să împartă premiile, ceeace s'a făcut între 26—29 Mai.

Cu toată samavolnicia Ungariei, una dintre concurenţele cele mai de temut, ajutată de Germania, care are cel mai vechi trecut de activitate ştiinţifică cinegetică, cu toate propunerile de criterii interesate ale Ungariei şi o reclamă largă ce şi-a făcut prin presă, s'a întâmplat o minune rară: juriul, format din membrii ai diferitelor state participante, a recunoscut munca şi avuţia noastră naţională, bine reprezentată la Lipsca, **când premiul I.-iu României, care astfel a bătut recordul lumii în materie de vânătoare!** Dă data aceasta, Ungaria nu mai avea cerbii din Maramureş, cu cari se laudă atâta!

Şi vai! legea noastră de vânătoare datează numai de 9 ani, iar literatura noastră cinegetică se reduce aproape la lucrările d-lui Nedici. Invăţăminte? Vizitatorii expoziţiei dela Lipsca se îmbulzesc în pavilonul românesc şi la toamnă vom avea desigur în ţară mulţi vânători străini cu valută forte.

Aceasta se cheamă adevărată propagandă naţională şi valorează mai mult decât ar putea-o face toate fondurile secrete ale ministerilor şi preşedinţei consiliului liuzii? Dacă aşa cum suntem am reuşit să facem cu dragoste şi bunăvoinţă ceeace am făcut, îşi poate oricine închipui ce am reuşi să facem cu altă mentalitate şi cu un funcţionarism nu redus la întâmplare, ci selecţionat în mod. desinteresat şi după merite. Se cuvine să arătăm că pentru reuşita expoziţiei şi-au dat cu multă bunăvoinţă preţiosul lor concurs dnii: I. Ciorogaru, I. Stoichiţa, P. Popovici, I. Popescu şi Dr. Kosch".

Dr. R. I. Călinescu
Secretarul Secţiei Româneşti

N. R. Ştirea îmbucurătoare despre dobândirea primului premiu la expoziţia internaţională de vânătoare din Lipsca ne umple sufletele de mândrie. La această expoziţie s'au trimis în mare parte trofcele împuşcate de pe teritorul de vânătoare din ţinutul nostru. Bogăţia domeniului regal din Gurghiu în animale sălbatice care e de mult cunoscută în streinătate. Strălucitul succes dela Lipsca va mări faima ţinutului nostru în lumea întreagă, aşa că suntem datori să ne păzim şi cruţăm pădurile cu mai multă grijă ca până acuma. Ţinem să întărim cuvintele de laudă pentru dnii Ioan B. Popescu, preşedintele societăţii de vânătoare „Mureş" şi Dr. Carol Kosch, care a plecat personal să asiste la aranjarea secţiei româneşti de expoziţie la Lipsca. Meritul D-lor ne onorează oraşul şi e o răsplată binevenită pentru activitatea Dlor neobosită pe tărîm vânătoresc.

Un apel

Oricât de grele ni s'ar părea vremile prin care trecem, cu crize de tot felul, un singur lucru să nu uităm: că suntem români şi că mulţi dintre înaintaşii noştri au săvârşit supreme jertfe, ca noi să putem ajunge, unde suntem azi, între popoarele lumii.

Sacrificiile bărbaţilor mari, noi astăzi nu le-am putea răsplăti, decât cu adâncă recunoştinţă.

Şi când ne gândim la marele dascăl PETRU MAIOR, a cărui umbră şi astăzi planează, poate, peste capetele noastre, stăm năuci în faţa realităţii, că afară de tinerimea şcolară, nimenea nu-l mai aminteşte, nu-i mai evoacă memoria.

Unde este recunoştinţa noastră?

Oraşul nostru, cu o piaţă largă, asemenea căreia nu găseşti alta în Ardeal, este lipsită de orice podoabă; e ca o arenă goală pentru curse de cai.

Un bust măcar, dacă nu o statuie, uneia din cele trei facle mari ale românismului din veacul trecut: Maior, Şincai şi Micu — aceleia, care a fluturat pe aceste plaiuri, ne-ar face mare cinste românilor din Reghin şi jur.

Şi satele, cari au preoţi şi învăţători de seamă, ne-au luat-o înainte. In multe părţi, s'au ridicat monumente eroilor căruţi în măcelul războiului. La Reghin? — Nimic.

Oare să fim noi românii din Reghin atât de streini de sentimentul recunoştinţei, încât inima noastră să nu fie în stare a ne îngădui să contribuim cu un bani la ridicarea unui bust, bărbatului, care ne-a făcut cinste trăind pe aceste locuri?

Aşteptăm şoapta inimei fiecăruia.

Noi vom anunţa în fiecare număr pe toţi acei bun români, cari se înscriu cu diferite sume pentru ridicarea unui bust lui Petru Maior la Reghin.

Aşteptăm.

Sămănătorul

FOIŢA

O, VINO IAR...

O, vino iar, copilărie!
Să simt acele seri senine,
Să'ngân acelaş cânt în mine,
Să zbor, cum am zburat odată,
Pe cal de tei şi 'n mâini săgeată.
O, vino iar, copilărie!...

O, vino iar, copilărie!
Şi adă-mi zilele cu soare
S'alerg zburdalnic pe răzoare,
Cu capul gol, să prind la fluturi,
S'arunc cu pietri după vulturi.
O, vino iar, copilărie!...

O, vino iar, copilărie!
Şi adă-mi vara înflorită
Să-mi rădă inima cernită...

Din ceaţa anilor în noapte,
Nu se mai simt a tale şoapte...
Eşti în sicriu, copilărie!...

Archiud, 1923.

Interimatul orăşănesc

Imi dau seamă de împrejurarea, că o activitate de câteva luni într'un oficiu plin de răspundere, cum e conducerea primăriei din Reghin nu poate însemna mult în viaţa oraşului. Cursul activităţii trebuia să se mişte în chip firesc pe linia trasată de vechiul consiliu şi nu se prea puteau face inovaţii, decât cu cea mai chibzuită prudenţă. Acesta este motivul pentru care faptele mai răsărite din vremea interimatului se pot condensa în câteva cuvinte.

Grija principală a comisiei interimare instalată la 13 Ianuarie a. c. — a fost pentru primul moment, câştigarea unei orientări generale. Organizarea internă a serviciilor era atât de temeinică, încât lucrările aproape mergeau dela sine, ca un orologiu ce se mişcă meticulos şi cu multă exactitate. Chiar exajerat de mare exactitate, care necesitează un aparat de funcţionari foarte costisitor şi prea abundent pentru primărie.

Armonia din sânul comisiei interimară era reoglindirea exactă a raporturilor sociale dintre diversele fracţiuni naţionale din oraş. Era expresiunea conlucrării în efort comun, întărită mai pe urmă printr'un pact electoral, care dacă a nemulţumit pe români, totuş rămâne o pildă vie de înţelegere între toţi locuitorii oraşului. Confirmarea acestei voinţe de înţelegere a fost strălucit dovedită prin biruinţa listei comune în alegerile comunale, cari a decurs într'o linişte şi ordine ireproşabilă.

Chestia funcţionarilor prezintă însă o serioasă dificultate de-oparte fiindcă nu se recunoscuse dreptul de spor ce li se cuvinea în virtutea legii, apoi erau unii funcţionari, cari nu fuseseră întăriţi în funcţiunile lor şi un rest dintre aceia, cari de zece ani încoace nu fuseseră înaintaţi. Câteşi trele probleme ou fost rezolvate spre statisfacţia celor interesaţi.

Economiile, au format a o doua preocupare principală. Intervenţia comisiei interimare se putea produce cu efect din motivul, că bugetul cădea în sarcina ei şi rezultatele oglindesc în cel mai larg chip, grija ce s'a avut pentru îmbunătăţirea programului de economii. Abstrăgând dela împrejurarea, că s'a tăiat tot ce se părea că nu este strict justificat, comisia interimară a găsit, că e cazul să schimbe şi structura diverselor ramuri economice. Astfel s'a hotărît o radicală prefacere la fermă, cu gândul dr-a se vinde tracţiunea animalică, înlocuind-o cu putere motorică. S'a pregătit începutul unei serioase revizuiri a contabilităţii organizându-se încassarea restanţelor şi îngrădindu-se drepturile avute în special de funcţionarii şi angajaţii uzinei electrice la un minim posibil, ceea ce a uşurat în acelaş timp reducerea taxelor electrice pentru publicul consumator.

Chestia comunicaţiilor şi problema apei necesitând soluţii de lungă durată, nu puteau fi atacate decât principial S'au prevăzut însă prin budget sume destul de conziderabile pentru modernizarea arterilor principale şi refacerea comunicaţiilor. Cât priveşte apa s'a ajuns la convingerea, oă oraşul nu va putea realiza din mijloace proprii instalarea apaductului şi că trebue pornită iniţiativ înfiinţării unei regii mixte, cu participarea capitalului privat. Neexistând nici un proect pregătitor, s'au făcut scundări la firme din streinătate, cerându-se relaţii preliminare asupra costului aproximativ, pentru a proceda în urmă la organizarea financiară a întreprinderii. Demn de menţionat e şi proectul suprimării zăgazului vechi — al canalului şi în continuare desfacerea podului vechiu pe şoseaua înspre gară.

Alături de corpul funţionăreso, care şi-a îndeplinit obligamentele cu dragoste de muncă — mă simt dator să aduc cele mai vii mulţumiri membrilor comisiei interimare. Dl Schuller Emil — expert rutinat în ale administraţiei — a continuat activitatea sa atât de preţioasă în calitate de substitut al preşedintelui. Dl Dr. Vertán Alexandru a colaborat cu inimă la diversele lucrări - votând, pe răspundere proprie, cu ocazia budgetului, subvenţiile cerute pentru instituţiile româneşti — deşi instituţiile de din afară erau contrare. Pentru dl Dr. Mendel Mihail am cea mai sinceră gratitudine recunoscând sprijinul desinteresat ce l'a dat în totdeauna operei de conducere, de asemenea pentru dl Dr. Enea Popa, care a continuat activitatea sa rodnică în sânul comisiei interimare, deşi oarecari divergenţa, păreau că ne separă drumul de colaborare. Am fost cu toţii la portul de datorinţă — rămâne să vadă alţii, dacă ni l'am implinit cu dreaptă conştiinţă.

Dr. Alexandru Ceuşianu

Răscularea armatei sovietice în Siberia

Guvernul moscovit are multă armată concentrată în Siberia. O parte din această armată, care şi-a pierdut credinţa în bolşevici, s'a răsculat. Ea a eliberat peste 30 mii de ţărani şi deţinuţi politici (oameni pe cari nu i-au putut vedea cu ochi buni bolşevicii), dându-se lupte sângeroase între armate. Mulţ au trecut de partea răsculaţilor.

Guvernul a trimis în Siberia trupe credincioase pentru potolirea răscoalei.

In portul Genua s'a prăbuşit o casă cu cinci etaje

In noaptea de 2 lunie, sa brăbuşit în portul Genua o casă cu cinci etaje, în care erau adăpostiţi călători, ce aşteptau vapoare să-i ducă în diferite părţi de lume. Intâiu s'a spart şi căzut plafonul unei încăperi unde erau adăpostiţi 250 de emigranţi. In toiul lucrărilor de salvare din partea pompierilor, s'a năruit toată clădirea, acoperind sub ruinele-i multe vieţi omeneşti.

Omule, fă-ţi cruce când treci pragul, că nu ştii pe ce eşi din casă!

ADMINISTRAŢIA JUDEŢULUI MUREŞ IN TÂRGU-MUREŞ.

No. 9900 — 1930.

D-Sale Domnului

Dr. Alexandru Ceuşianu, deputat — preşedintele fostei comisii interimare. **Reghin**

Cu ocazia instalării nouei comisii interimare ţinem să Vă exprimăm atât Dvs. cât şi membrilor fostei comisii interimare mulţumirile nonstre cele mai sincere pentru felul cum aţi condus treburile oraşului Reghin.

Munca, zelul şi devotamentul ce aţi depus pentru binele obştesc vor fi desigur un exemplu de urmat şi de noua comisie interimară. Vă rugăm domnule deputat să primiţi înc'odată mulţumirile noastre, ce veţi binevoi a le transmite şi membrilor comsiei interimare în fruntea căreia aţi stat.

Tg.-Mureş, la 23 Mai 1930. Prefect: (ss) *Dr. I. Vescan*

S'au ciocnit două vapoare

Pe Marea Nordului, în apropiere de Easborne s'au ciocnit vaporul suedez „Inker" cu vaporul italian „Livorno" din cauza unei ceţe dese. „Inker" a fost rupt în două şi s'a scufundat. Din 80, s'au înecat 18 persoane. Şi „Livorno" a suferit mari stricăciuni, totuşt a putut salva o mare parte a oamenilor depe vaporul suedez. Mulţi au rămas timp de 5 ore în valuri, până i-au salvat alte vapoare. Numărul exact al înecaţilor nu se ştie încă.

Castelul din Archiud

— Se ruinează văzând cu ochii — Statul păgubit cu milioane — Medicul judeţului Mureş are cuvântul —

De câţi-va ani, s'a expropriat în comuna Archiud, din moşia „grofului" Lázár un spelendid castel pe seama Statului, cu scopul ca Ministerul sănătăţii să înfiinţeze în el un Sanator. Anii trec şi organele competente nu mai fac nimic

Păreţii castelului s'au crăpat, geamurile le sparg vânturile şi vremile, coşurile se năruie, ţiglele cad una câte una şi nimenea nu se îngrijeşte ca acest falnic castel să nu se ruineze.

Cu grădina-i de 5—6 jugăre, această clădire înconjurată de ziduri şi plină cu pomi roditori şi brazi ar servi minunat scopului destinat, mai ales că un spital în regiunea aceasta ar fi cât se poate de necesar.

Dar chiar şi în cazul când Statul nu ar putea s'o folosească, ar putea măcar să dispună să se îngrijească, să nu se ruineze complect. Ori s'o vândă cel puţin, că altfel mâine, complect dărăpănată, Statul riscă să fie păgubit cu câteva milioane.

Ce are de spus la acestea d. medic al judeţului Mureş? A făcut dsa paşii necesari, ca să se facă ceva cu clădirea aceasta?

Ii aşteptăm răspunsul.

Archiudeanul

TUBERCULOZA

Ce trebue să ştim despre tuberculoză sau oftică.

Dr. E. Nicoară

(Urmare din No. 10, anul VI.)

XI.

Cel mai scurt timp, în care se poate vindeca începutul de tuberculoză este de 3 ani.

Dacă boala este înaintată, timpul va fi mai îndelungat.

In acest timp însă bolnavul trebue să lase toate grijile la o parte, trebue să fie mereu sub cura medicală.

Cura medicală se imparte în:

1). Cură de repaos.
2). Cură de aer şi soare.
3). Cură de hrană.
4). Cură de medicamente.
5). Cură de operaţii medico-chirurgicale.

CUM SE FACE CURA DE REPAOS?

Trebue să ştim că ofticosul slăbeşte, mai ales slăbeşte dacă bolnavul umblă şi lucrează.

Slăbeşte pentrucă bolnavul mai are de luptat contra boalei, contra bacililor.

Pentru ca să împiedecăm slăbirea bolnavului, el trebue să-şi cruţe puterea ce o pierde prin lucru, ca astfel să poată lupta mai bine contra bacililor tbc.

Toate lucrurile cari aunt urmate de perderea puterei: orice muncă trupească şi mintală trebue lăsată la o parte. Astfel ocupaţia trebue întreruptă cu desăvârşire pe timpul curei.

Bolnavul trebue deci să stee culcat tot timpul. Dacă bolnavul are călduri e bine să fie culcat în casă, dar aici să fie singur în cameră, iar fereastra să fie deschisă ziua-noaptea. Bolnavii cari n'au călduri mari, să fie culcaţi în grădină la umbră vara, sau pe terasă (filigorie). Chiar şi iarna să fie culcaţi afară în loc scutit de ploi şi vânt. Bineînţeles îmbrăcămintea bolnavilor să fie potrivită timpului. Vara cu îmbrăcăminte uşoară, iar iarna îmbrăcaţi şi acoperiţi bine. Să nu se pună însă şaluri şi basmale în jurul gâtului, căci se udă din aerul expirat şi pot produce răceală.

Bolnavii trebue lăsaţi mai mult singuri, cercetarea lor de către cunoscuţi, rudeni, prieteni este obositoare; bolnavii nici nu e bine să vorbească mult.

Bolnavii la începutul curei de repaos e bine să nu facă nici o mişcare. Mai ales bolnavii ce au călduri peste 38° să nu se scoale şi să nu facă plibări. Abia către sfârşitul curei, când căldurile nu sunt mai mari de 37 grade pot face puţină mişcare înainte de mâncare, fără însă de nici o oboseală. Timpul de mişcare i-l va spune medicul.

CUN SE FACE CURA DE AER?

Trebue să ştim că doctoria cea mai însemnată pentru tuberculos este aerul curat.

Ori în casă unde se fierbe, unde se lucrează sunt mai mulţi oameni, ba chiarşi animale, şi unde se face fum şi praf sunt multe cazuri otrăvitoare, aici ofticosul nu poate primi aer curat, ci el înspiră mereu din nou aerul expirat de el şi de ceilalţi căseni.

Aer curat va primi bolnavul numai dacă va sta singur în ca-

Cântecele noastre populare

de Aurelian Borşianu

(urmare)

Cele dintâiu culegeri de acest fel, s'au publicat acum vreo 25 de ani la Academia Română. Şi ca dovadă că se pornise pe calea bună, e răsunetul faimoasei colecţii de „Cântece din Bihor" a lui Béla Bartók, profesorul dela Academia de muzică din Budapesta, care îşi tipărise lucrarea în teascuri româneşti. Sunt în această culegere 373 arii, înregistrate întâiu pe cilindre fonogramice şi-apoi transcrise. Era o greutate mare de învins în această transcriere căci ea trebuia să redea cântecul cât mai apropiat de nuanţă şi colorit. Deşi unii criticii îi contestă reuşita, acelaş autor scoate după câţiva ani în Germania o nouă culegere de cântece din Maramureş, căreia îi pune în frunte un studiu asupra muzicei populare româneşti din Ardeal. In acest studiu, fără îndoială obiectiv, ni se retrage o parte din originalitatea cântecelor populare — însă, fiindcă întâmplător culegerile s'au făcut în regiuni cari au avut de suferit înrâuriri străine (Bihor şi Maramureş), trebuia să vină o republică documentară cu material din alte regiuni mai ferite de influenţe. Ceeace nu s'a mai făcut căci izbucnise răsboiul cu preocupări de altă natură.

Intre timp compozitorul nostru atât de cunoscut, Tiberiu Brediceanu, izbuteşte să culeagă tot cu fonograful vreo 800 arii, cari erau să fie replica puterii de creaţiune etnică, mai ales că toate cântecele proveneau din cel mai muzical ţinut românesc, din banat.

Din această divergenţă de material şi păreri s'a născut conştiinţa, destul de întârziată, a trăiniciei artei noastre muzicale.

Cântecul popular e astăzi obiectul unor întinse cercetări. De câţiva ani fiinţează o Archivă fonogramică... oficială, care cuprinde pe cilindre fonogramice la 15.000 arii din toată ţara. E o comoară vie cu care ne mândrim, un izvor de nesecată inspiraţie, din care se vor naşte capodoperile muzicale, după ce se vor fi făcut studii amănunţite, cari ne vor stabili definitiv în drepturile individualităţii noastre, pe cari deacum le cucerim.

Pe lângă această lătură, mai e însemnată această Archivă şi prin faptul că prin ea vom putea menţine în pompor comoara ce o desgropăm. Câte cântece bătrâneşti nu s'au prăpădit; cum jelueşte Barbu Lăutarul. Cel puţin pe cele care s'au mai păstrat, le vom avea, ca icoana vieţii care se perândă în veşnicie şi din care nu ne alegem decât cu monumentele gândului şi ale simţirii.

Archiva fonogramică se află în continuă înbogăţire de material, condusă fiind de Tiberiu Brediceanu, Sabin Drăgoi şi George Breazul. Fiecare ţinut îşi are reprezentanţa melodică, între cari cu mulţumire e de constatat că Ardealul e în frunte atât prin frumuseţea cât şi prin numărul ariilor înregistrate. Valea Mureşului are peste 400 arii culese de cel ce semnează aceste rânduri, arii de o impresionantă caracteristică, ca şi graiul, portul şi datinele de-altfel din această regiune (asupra cărora vom reveni).

Lucrarea amintită la început e primul rod al străduinţelor depuse de Archiva fonogramică şi e un rod bogat, căci colindele sunt singurele cântece vechi de veacuri şi-au păstrat nealterat nuanţele de un arhaism, răscolitor.

Luăm parte nu la renaşterea — cum zic unii — ci la începutul creaţiilor româneşti, o artă naţională care întră în domeniul universal, căci hotărît, concepţia muzicală din „Năpasta" de ex. a lui Drăgoi este tot atât de desăvârşită, pe cât e de modernă şi de adânc românească. Şi e prima lucrare din noua şcoală românească. (sfârşit)

---

meră, dar şi aici va avea deschisă fereastra ziua-noaptea, iarna-vara deopotrivă. Să nu se teamă nimeni de aer, chiar nici iarna, căci boala nu se va agrava, ba din contra vom vedea că bolnavii se obişnuesc în 2—3 zile cu ferestrele deschise şi iarna, ei recapătă pofta de mâncare, nu mai asudă, nu tuşesc aşa mult, scot flegma mai uşor şi au un somn mai liniştit şi nu se trezesc obosiţi ca în aer închis-stricat.

Vara e bine să fie bolnavul în aer liber ziua-noaptea. Iarna ziua să fie aer liber afară, iar noaptea cu ferestrele larg deschise şi bine îmbrăcat.

Aerul la sate, la câmp, la munte e mai curat decât la oraşe, unde sunt fabrici cu fum, praf şi gaze rele.

(va urma)

SUFERINŢA

prietenului A. B.

Din oarba veşnicie, ascunsă'n văl de noapte
Imi răsărişi în cale cu rânjet ca o fiară
Şi m'ai luat în braţe, m'ai alintat în soapte,
Mi-ai dat să sorb nectarul otrăvii tale-amară.

La sânul tău de gheaţă m'ai strâns ca-o mamă bună
M'ai legănat în patul cu florile tristeţii
Şi buzele-ţi pe fruntea-mi, cine-ar putea să spună
Ce număr de săruturi au pus în paşii vieţii?

Şi m'ai scăldat în marea parfumului durerii
Şi orice clipă dulce tu-o'nveninai în sân
Eu n'am gustat aroma petalelor plăcerii,
Că'n calea-mi cu pripoare m'a ars un foc păgân.

Din ochii mei făcut-ai izvoare adânci de rouă
Ce fiecare clipă o adăpau... plângând
Şi tu 'mbrăcată veşnic 'n-aceiaş haină nouă
Imi alungai norocul, zimbindu-mi şi cântând.

Dar... fi slăvită totuşi, tu mamă-atât de-amară
Că 'n sufletul tău tainic am învăţat să cânt.
Din razele-ţi ce picur'durere'n fapt de seară,
Am prins atâtea ritme şi atâta farmec sfânt...

Archiud, 1926.

Sanator în Reghin

Neobositul şi harnicul director al spitalului de stat din Reghin, dl Dr. Eugen Nicoară, s'a apucat de înfăptuirea unui gând măreţi — clădirea unui mare sanator pentru căutarea bolilor şi îngrijirea bolnavilor. Planurile frumoase, după cari se conduc lucrările de construcţie, sunt aprobate de serviciul edil al oraşului şi munca pentru aşezarea fundamentului înaintează cu sârg. Va fi o clădire de toată frumuseţea şi va fi provăzută cu toate instalaţiunile moderne, aşa că va putea să se întreacă în desăvârşire cu cele mai de seamă sanarorii din ţară. E o deosebită mândrie pentru noi că asemenea operă se realizează din munca şi străduinţa unui român. Mai ales în Reghin, conaţionalii minoritori — ar vrea să se uite peste umere la noi, despeţuindu-ne cultura şi civilizaţia naţională. Iată un aşezământ de utilitate publică, de-o rară importanţă, făcută de mult priceputul nostru Dr. Eugen Nicoară şi urăm, din suflet, ca ţânta înaltă ce o urmăreşte să o ajungă, mărindu-şi cercul de binefaceri spre binele populaţiunei.

Limba maghiară la notariatul din Beica de jos

— In atenţiunea dlui Prefect al judeţului —

Ni se scrie din multe părţi, să atragem atenţiunea celor în drept la limba care se foloseşte şi astăzi în oficii. Aşa din *Beica de jos* ne sosesc plângeri, că la notariatul de-acolo dl. *Ion L. Kerekes foloseşte exclusiv limba maghiară.* Cei doi funcţionari dela notariat, de frica şefului vorbesc şi ei numai ungureşte. Nu ne-ar mira acest fapt dacă domnişorul notarăş Kerekeşiu nu ar şti limba românească, însă de vreme ce o posedă ca şi un român născut (ce mai ştii, dacă n'o fi viţă de român metamorfozat din Rotaru!) nu ne putem închipui dece frământă în picioare ordinele superiorilor săi.

Atragem atenţiunea dlui Prefect al judeţului, asupra acestui fapt şi cerem îndepărtarea imediată din post a acestui individ certat cu ordinele româneşti.

Rep.

Maxime

— *Bărbatul e forţa, femeia e frumuseţa; el e raţiunea care stăpâneşte, iar ea blândeţa care domoleşte; nici unul nu poate exista fără celalalt şi pentru aceia i-a creat Stăpânul pe amândoi pentru acelaş scop.*

— *Bărbatul nu e intreg, decât impreună cu femeia şi fiecare bărbat, care nu se căsătoreşte trebue privit ca infam.*

— *Acela, care dispreţueşte o femeie, dispreţueşte pe mama sa.*

— *Acela, care e blestemat de o femeie, e blestemat de Dzeu.*

— *Lacrimele de femeie atrag focul ceresc asupra aceluia care le face să curgă.*

— *Nefericit e acela, care râde de suferinţa femeii; Dzeu va râde de ruga lui.*

— *Cântecele femeilor sunt dulci urechilor Stăpânului; bărbaţii, dacă vreau să fie ascultaţi, nu trebue să cânte laudă lui Dzeu fără de femei.*

— *Prin ruga unei femei au primit oamenii ertare dela Creator; blestemat să fie acela care o va uita.*

Femeia virtuoasă este scutită de toată purificaţia, căci ea nu-i pătată niciodată, chiar şi prin atingerile cele mai impure.

— *Acela, care uită suferinţele mamei sale când l-a născut, se va renaşte in corpul unui ciuf timp de trei migraţiuni succesive.*

— *Nu există crimă mai grozavă decât aceia, de-a perzecuta femeile şi de-a profită de slăbiciunea lor, pentru a le despoia de patrimoniu.*

— *Femeia trebue să fie pentru bărbatul de bine odihna muncii şi mângăerea in nefericire.*

(Din „Veda" cartea sfântă a Indienilor).

LA MARGINE DE CODRU...

La margine de codru, cu aripi frânte'n sânge,
Un pui de rândunică tot piscuie şi plânge.
Din ochii-i mici şi negri, sub umedele-i gene,
Un şir amar de lacrimi i se preling prin gene.

La margine de codru, pe frunze ruginite,
In şuer lung de vânturi sălbatice, cumplite,
Micuţul pui priveşte cu ochii-i scunzi spre soare,
La fraţii lui ce'n stoluri, se pierd în larg de zare

Şi inima lui, biata, străpunsă de durere,
Tot rar, mai rar, palpită şi cruda, moarte-şi cere
In văi, izvoare tulburi, plâng marşuri funerare
Şi codri'ncep să cânte, tropare de'ngropare...

Reghin, 1926.

I-a dat-o

O doamnă grasă tare se urcă în tren.

— Eu cred — zice un domn către vecinul său — că trenul nu-i făcut pentru elefanţi.

— Trenul — zise deodată doamna — e caşi barca lui Noe. Dela elefant până la măgar toţi găsesc loc în el.

PORTRETUL

Iubito, ţi-am aprins portretul
şi-mi pare-atât de rău acum,
par'că mi-a ars un colţ de suflet
aprins de-un vagabond în drum.

Cenuşa lui am presărat-o
asear' pe aripi de zefiri
şi le-am şoptit să ţi-o aducă,
s'o pună 'n geam pe trandafiri.

Vor şti când-va, doar ei să-ţi spună,
cu glasuri de parfum divin,
de-un suflet, ce te-a plâns o noapte
departe 'ntr'un oraş strein...

Cluj, 1926.

Cei mai graşi oameni

In Tunis, Africa, e obiceiu, ca pe mireasă înainte de cununie cam cu vreo 2—3 săptămâni, s'o închidă într'o odaie întunecoasă şi s'o îngraşe ca să placă mai mult mirelui.

Intunecimea şi mâncarea multă în 2—3 săpt. transformă atât de mult pe mireasă, încât nici mamă sa nu o mai cunoaşte.

Dar mirelui aşa-i place şi în Africa aceasta-i femeia cea mai frumoasă. Deşi ştiu că aceasta adunare de grasime are înrâurire asupra ficatului şi inimei, provocând guta (apoplexia), nu pot rupe cu acest obiceiu.

Insă nu numai în Africa, ci şi pe la noi întâlnim oameni graşi. George III. regele englez a fost aşa de gras încât au pus pe gânduri pe medici, ce cură de slăbire să-i mai recomande.

In 1754 a murit în etate de 70 ani contele Hapkins în Clamorg căruia, dupăcum se vede nu i-a prea sricat grăsimea, deşi a fost numai de 980 fonţi, minunea Londrei de atunci.

Cetăţeanul englez Lambert, deasemenea a avut numai 739 fonţi. Bright Edvard, a murit în al 29-lea an din cauza grăsimei numai. La 19 ani avu 143, la 20 ani 355, la moarte 616 fonţi. Povell, profesorul de muzică, încă pare a fi fost gras, pentrucă sicriul lui au trebuit să-l ducă 16 oameni. Spooner, a fost cu ceva mai gras. A avut 669 fonţi. Umerii lui erau de 8 şi ½ picioare late.

Un comerciant din Londra, Keisler, deşi nu era aşa de gras ca cei de mai sus, totuşi trebuiau 10 oameni ca să-l poarte într'un cărucior!

VERSURI DE EMINESCU

Plânge frunza veştezită
De'al ernei rece vânt
Şi ca inima-mi mâhnită,
Cată greu înspre pământ.

Aşa lucrurile'n viaţă
Triste sunt, triste vor fi,
Numai sufletul se 'nalţă,
Nici în veci nu va peri.

Această poezia a fost scrisă în 14 Oct. 1923 de către mediul spiritist G. Kapri, ca fiind dictată de spiritul marelui poet Mihail Eminescu. Fără să-şi dea seama, G. Kapri, s'a trezit că-i zboară în faţă un creon şi o hârtie. Şi începând a scrie s'a pomenit cu poezia de mai sus, care după stil şi armonie, seamănă perfect cu poeziile lui Eminescu.

— Omul care-i strâmb la suflet,
Strâmb e'n vorbă şi în umblet.

—

— Colbul care zboară 'n vânt,
Iarăşi cade de pământ.

—

— Sacul spart şi gura spartă,
Nu le umpli nici odată.

—

Un român se întâlni odată cu un ţigan.

— Mă ţigane, tat'o de foame o murit.

— Da' cin' ţi-o spus, mă' rumânica, d'unde ştii tu?

— Ştiu io.

— Ba pe dracu' o murit de moarte vie.

— Ba pe naiba, ştiu io.

— He, he, romănică, ţi-oi spune io. Taia o murit lutre 2 mălaie: unu pe care l'o fo' mâncat şi altu' pe care nu l'o fo' câştigat încă.

—

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Informaţiuni

Iubiţi cititori,

De câte-va luni încoace v'aţi putut convinge că „SĂMĂNĂTORUL" apare regulat în câte două şi patru pagini şi vă aduce atât ştiri politice, cât şi culturale şi informative.

Ne pare foarte bine când ne sosesc dela iubiţii cititori ştiri de tot felul şi plângeri spre a le publica.

Le împlinim dorinţa cu plăcere şi îi rugăm să ne scrie cât mai des. Vrem să fim tribuna dela care orişicine îşi poate spune cuvântul.

Dar, ca să putem apare regulat ne trebue ajutorul DVoastră. Jertfiţi câţi-va lei, pentru singura foaie românească din judeţul Mureş care apere regulat şi veţi vedea, că banul DVoastră nu îl daţi în cinste. Nu e frumos, să vedem că în acest judeţ apar 5—6 foi ungureşti, dintre care două zilnice, iar noi românii, o singură foaie românească să nu fim în stare a susţine.

Deci încă odată Vă rugăm, nu întârziaţi a trimite abonamentul acesta mic de 100 Lei la an pentru „SĂMĂNĂTORUL", ca să-i putem îmulţi paginile şi să-l putem scoate şi cu ilustraţiuni.

Cel ce ne trimite 6 abonaţi (odată) pe câte un an, îi trimitem tot pe un an „SĂMĂNĂTORUL" — gratis.

În aşteptarea binevoitorului DVoastră sprijin, vă salutăm.

Redacţia

— **Consiliul oraşului s'a constituit.** Au fost aleşi: d. *Ion Popescu,* primar, d. Emil Schuller ajutor de primar. In delegaţia consiliului: d *Gheorghe Maior,* Al Vertan şi Gheorghe Beneş. In comisiunea de verificare: d. *Dr. Vasile Niculescu,,* Simion Walter, Gustav Kinn, Enrik Roth şi M. Mendel. Consilieri aleşi: dnii Dr. Vasile Niculescu, *Iosif Conţiu,* M. Mendel, Simion Walter, Adalbert Szabó, Adalbert Tamási, Árpád Pleş, Dionisie Kovács, Enrik Roth, Friederich Oleinek, Iosif Fall, Lupu Wilhelm Fixel şi L. Simonis. Consilieri de drept: *Ariton Popa, Ion Maloş, Valeriu Boeriu, Alexandru Moldovan,* Gustav Kinn, Nicolaus Enrik şi Balint Andrei. Deci români 4 aleşi şi 4 de drept.

CÂNTEC ŢIGĂNESC

Dai mandela, so mangao!
Na manga aver kola,
Ek mintia ko tshakentza,
Te trengini, te bengini
Te halardo ko Sibinii.

In româneşti:

Dă, Dne, ce doresc eu
Nu cer multe dela tine:
Haine noui, pe ele nasturi
Cari să sune, să răsune
Când voiu trece prin Sibiu

— **Cooperativă de muncă.** Nepăsarea vinovată a organelor silvice, cari se interesează prea puţin de-o dreaptă împărtăşire a lucrătorilor cu lucrări — a avut darul să trezească în populaţiune dorul de organizare economică. Gândul oamenilor se îndreaptă tot mai mult înspre forma cooperatistă, cari le asigură uşurinţe mari şi le înlesneşte prin lege câştigarea de lucrări, de care are atâta nevoia harnicul nostru popor aşezat la poalele munţilor. In urma chemării locuitorilor din comuna Hodac, dl deputat Dr. Alexandru Ceuşianu a eşit îi ziua de Ispas în comună, aducând cu sine statutele gata prelucrate pentru înfiinţarea unei cooperative de muncă. Un mare număr de oameni, dintre fruntaşii comunei, a participat la consfătuire, ascultând cu multă înflăcărare cuvintele de îndemn şi lămuririle date de dl deputat cu privire la organizare. Nădăjduim, că iniţiativa vrednică de toată lăuda a locuitorilor din Hodac va fi urmată în curând şi de alte comune.

Pentru bustul lui Petru Maior. Toţi românii de bine, cari doresc a contribui cu obolul lor la ridicarea unui bust, în Reghin, mareluidas căl Petru Maior, să binevoiască a trimite sumele pe adresa băncii „Mureşiana" Reghin, menţionându-se că se trimit pentru „Bustul lui P. Maior", iar pe noi încunoştinţându-se printr'o carte poştală.

— **Desvălirea monumentului** pentru eroii căzuţi pe câmpul de luptă din comuna Caşva, s'a făcut în ziua de 29 Mai 1930 cu deosebită solemnitate. Intreaga comună, îmbrăcată în haină de sărbătoare şi multă lume venită dimprejur au ţinut să dee cinstea cuvenită memorie, celor cari şi-au jertfit viaţa pentru binele neamului. Monumentul este aşezat în mijocul comunei creştet. Numele celor căzuţi pe câmpul de luptă este învrâstat cu litere de aur spre veşnică pomenire. La frumoasa solemnitate unde s'au văzut preoţii ambelor confesinni oficiind parastasul în frăţească înţelegere, s'au rostit frumoase cuvântări, iar copii de şcoală veniţi din comunele apropiate cu steguleţe româneşti în mână şi curaţi îmbrăcaţi în port naţional au înduioşat pe ascultători cu producţiile lor de recitări şi cântări. Frumosul monument e o podoabă pentru comuna Caşva şi jertfa băneasca adusă de popor va fi bineprimită de Cer.

Ravaglile ploilor din zilele trecute sunt destul de serioase. A căzut grindină aproape în întreg judeţul, cauzând mari pagube, mai ales în regiunea Sovatei, unde au rămas distruse sămănăturile pe mari intinderi.

S'a făcut recurs de către comuniştii împotriva hotărîrii II-a pronunţată în chestiunea alegerilor comunale din Reghin. De astă dată se cunoaşte autorului recursului, care este advocatul Dr. Luca. Ne lipsim de comentarii. Credem că libertatea de acţiune astfel manifestată de dl Dr. Luca, — îl va îndepărta din organizaţia partidului naţional-ţărănesc, unde era socotit în trecut de membru.

— **Vezuviul** de câteva zile aruncă flăcări şi lavă în toate părţile. Se aud dela mari depărtari bubuituri înfiorătoare.

— **Ungaria,** jeleşte în fiecare an, ziua de 4 Iunie, când s'a semnat tratatul dela Trianon, prin care a pierdut Ardealul şi celelalte părţi de ţară. Şi în anul acesta s'au făcut slujbe şi s'a vorbit mult despre acest tratat nedrept — dar păcat, că numai vântul îi aude.

— **In Ucraina** a izbucnit războiul civil. Luptele ce se dau îutre populaţie şi armate bolşevică sunt foarte sângeroase. Multe oraşe au căzut în mâna răsculaţilor şi bolşevicii concentrează mereu trupe. S'a declarat starea de osediu. Zvonul răscoalei din Siberia, a mişcat întreaga populaţia a Rusiei nemulţumite cu guvernul sovietic.

— **Serată dansantă** aranjează tinerimea din Reghin pe seara de a doua zi de Rusalii, în sala hotelului orăşenesc. Se va juca „Amedeu Stângenel". E invitată călduros întreaga suflare românească.

Femeilor după moarte le cresc măselele înţelepciunii (pr. român).

—

Vinul vechiu şi fata vechie, n'au acelaş preţ (pr. magh.)

Poşta „Sămănătorului"

Tuturor cititorilor. Rugăm pe iubiţii noştri cititori. cari mai păstrează scrisori (epistole) din războiu, ce ei au trimis acasă de pe front, sau de acelea, cari au primit ei de acasă, să ni le trimită la redacţie pentru a le tipări în foaie.

J. M. în B. Când ne scrieţi, însemnaţi faptele cât se poate de scurt. Din articolele lungi ne rezervăm dreptul de-a scoate numai miezul pentrucă nu avem loc destul.

Didu în Cluj. S'a publicat cu mici corectări. Mai aşteptăm şi alte lucruri bune. Avem nedejde, că în curând vom apare săptămânal, în patru pagini şi cu ilustraţiuni.

Am primit la redacţie:

„Cultura Poporului", Bucureşti, N 326 şi 327 an X.
„Unirea", Blaj, No. 21 şi 22, an XL.
„Unirea Poporului", Blaj, No. 20, 21, an XII.
„Avântul", Petroşeni, No. 21 şi 22, an III.
„Vestea", Botoşani, No. 104, an IV.
„Opaţiul Satelor", Bistriţa-Mehedinţi, No. 13, 14, 15, 16, 17-18, an III.
„Isvoraşul", Bistriţa-Mehideţi, No. 1-2, an VIII.
„Libertatea", Orăştie, No. 23 şi an XXIX.
„Foaia Poporului", Sibiu, No. 21 şi 22, an XXXVIII.
„Lumea şi Ţara", Cluj, No. 22, an VIII.
„Foaia Interesantă", Orăştie, No.21 an XXV.
„Scrisul Nostru", Bârlad, No. 3-4, an II.
„Nădejdea", Vrsac, (Jugoslavia) No. 21 şi 22 an IV.

No. 417/3—1930. 921

Publicaţie de licitaţie.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Jud. mixtă Reghin, publică că în baza deizunii No. G. 2512—1929 a judecătorie mixtă Reghin în favorul reclamantului Cassa de Economie repr. prin advocat Dr. Emil Wermescher pentru incassarea creanţei de 7000 Lei şi acc. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 12 Iunie 1930, orele 5 p. m. la faţa loculuiîn Ruşii-Munţi unde se vor vinde prin licitaţiune publică: mobile, 1 junincă şi o vacă în valoare 11.200 Lei. In lipsă de concurenţi şi în caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Reghin, la 16 Maiu 1930.

Fülöp Géza
portărel.

CURATORATUL PAROHIEI ROMÂNE-UNITE DIN RÂCIU

No. 70—1930. 913

Publicaţiune de licitaţie.

In ziua de **22 Iunie 1930** ora 11 a. m. Curatoratul Parohiei Române-unite din Râciu (jud. Mureş) va ţinea licitaţie publică cu oferte închise, fără supra-ofertă, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcţie necesare la clădire din roşu a casei parohiale.

Valoarea tuturor lucrărilor este, pe devizul estimativ, de lei 529.708·50 Garanţia (cauţiunea) va fi de 6% din valoarea ofertei şi se va depune deodată cu aceasta în numerar, efecte de stat, ori scrisoare de garanţă emisă de o bancă de prima bonitate.

Licitaţia se va ţine în localul oficiului parohial.

Planurile, devizul, condiţiunile speciale şi generale etc. se pot consulta în orice zi de lucru la sediul Oficiului parohial din Râciu.

Curatoratul î-şi rezervă dreptul de-a accepta oferta care-i va conveni.

Râciu, la 26 Maiu 1930.

Grigore Ercean, prim-curator.
2—2 **Simion Nicoară,** paroh.

Şomaţiune. 916

Tribunalul Mureş ordmând înscrierea lichidării în registrul firmelor a Firmei, „Prima Cooperativa de Pălărieri din Reghinul-săsesc" în virtutea art. 202 din Cod. com. învită prin aceasta pe toţi creditori, ca în termen de 6 luni socotite dela prezenta să-şi anunţă creanţele lor sub consecinţele legale.

Reghin, la 1 Aprilie 1930.

Consiliul lichidatorilor „Primei Cooperative de Pălărieri din Reghinul-săsesc".
2—3

Băile de Iod şi de Sare din

Ideciul de jos

sunt deschise dela 1 Maiu până la 1 Octomvrie 1930.

Ele vindecă complect reumatismul şi boale femeieşti.

Băi şi camere eftine.

Zilnic curse de autobus dela Reghin la Ideciul de jos şi retur.

Deslușiri detailate la **Dl. EMIL WACHNER,** comerciant, Reghin sau la **Direcţiunea băilor.** 3—3

PRIMRRIA ORAŞULUI REGHIN.

No. 2617—1930. 918

Publicaţiune de licitaţie.

Se aduce la cunoştinţă, că în ziua de **19 Iulie 1930,** ora 10 a. m se va ţine în localul Primăriei oraşului Reghin, camera No. 8. licitaţie conform art. 88—110 din legea asupra contabilităţii publice, pentru darea în intreprindere a construirii unui gard nou pentru Uzina electrică spre strada Gării şi spre parcul orăşenesc.

Elaboratul technic al lucrărilor se poate vede zilnic între orele 11—12 la serviciul technic al oraşului, Primărie, etaj camera No. 8.

Sunt învitaţi toţi aceia cari doresc a lua parte la licitaţie să-şi înainteze ofertele în plicuri sigilate şi prevăzute cu garanţa de 5% a preţului oferit, în numerar sau efecte garantate de Stat, până la oarele 10 a zilei fixate., la mâna comisiunei de licitaţie.

Reghin, la 31 Maiu 1930.

Preş. com. int.: (ss) **I. Popescu.** Secretar: (ss) **Graffius.**

PRIMĂRIA ORAŞULUI REGHIN

No. 2616—1930. 917

Publicaţiune de licitaţie.

Se aduce la cunoştinţă publică, că în ziua de 19 Iulie 1930 la ora 10 se va ţine în localul Primăriei oraşului Reghin, camera No. 8 licitaţie conform art. 88—110 din legea asupra contabilităţii publice, pentru darea în întreprindere construirea unui gard pentru abatorul orăşenesc.

Elaboratul technic al lucrărilor se pot vedea zilnic între orele 11—12 la serviciul technic al oraşului, Primărie, etaj, camera No. 8.

Sunt învitaţi toţi aceia cari doresc a lua parte la licitaţie să-şi înainteze ofertele în plicuri sigilate şi prevăzute cu garanţa de 5% a preţului oferit în numerar sau efecte garantate de Stat, până la ora 10 a zilei fixate la mâna comisiunei de licitaţie.

Reghin, la 31 Maiu 1930.

Preş. com. int.: (ss) **I. Popescu.** Secretar: (ss) **Graffius.**

COMITETUL ŞCOLAR COMUNAL

No. 24/1930. 922

Publicaţiune de licitaţie.

Se aduce la cunoştinţă publică, că în ziua de 18 Iunie 1930 orele 10 a. m. se va ţine în localul Primăriei oraşului Reghin, camera No. 8 licitaţie conform art. 88-110 din legea asupra contabilităţii publice, pentru darea în intreprindere a lucrărilor brute de construcţie legate cu construirea şcoalei primare de stat No. 1, în cursul anului 1930

Elaboratul technic al lucrărilor şi anume: planurile, antemăsurătoarea, caietul de sarcini, condiţiunile generale, speciale şi de contract se pot vedea zilnic între orele 11-12 la Serviciul technic al oraşului, Primăriei, etaj camera No. 8.

Sunt învitaţi toţi aceia cari doresc a lua parte la licitaţie să-şi înainteze ofertele în plicuri sigilate şi prevăzute cu garanţa de 5% a preţului oferit în numerar sau efecte garantate de Stat, până la ora 10 a zilei fixate la mâna comisiunei de licitaţie.

Reghin, la 2 Iunie 1930.

(ss) **Alex. Moldovan,** secretar.

ss. Ioan Popescu,
preşedinte comitetului şcolar.

No. 339-3/1930. 919

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel de pe lângă Judecătorie Reghin public că în baza deciziunii No. G 2708—1930 a judecătorie mixtă Reghin în favorul reclamantului Covrig Gavril reprezentat prin advocat Dr. Ioan Luca pentru incassarea creanţei de 26.000 Lei şi acc. se fixează termen de licitaţie pe ziua 17 Iunie 1930 orele 3 p. m. la faţa locului în Lueriu unde se vor vinde prin licitaţiune publică: oi, boi, car, dulap şi oglindă în valoare de 43.000 Lei. In lipsă de concurenţi şi în caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Reghin, la 26 Maiu 1930.

Fülöp Géza, portărel.

No. 451-3 1930. 920

Publicaţie de licitaţie

Subsemnatul portărel de pe lângă Judecătorie Mixtă Reghin, public că în baza deciziunii No. G. 9258—1929 a judecătorie mixte Reghin în favorul reclamantului Vlasa Ioan reprezentat prin advooat Dr. Emil Wermescher pentru incasarea creanţei de 2171 Lei şi acc. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 13 Iunie 1930, orele 6 p. m. la faţa locului în Reghin unde se vor vinde prin lciitaţiune publică: caii, viţel, porc, claie de fân în valoare de 10.500 Lei. In lipsă de concurenţi şi în caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Reghin, la 16 Maiu 1930.

Fülöp Géza
portărel.

Tipografia „Librăria Nouă", Reghin.